

жать да пѣять согласно. Но който не познава равномѣріето, самъ може да пѣе спорѣдъ нѣговото си обученіе, а не съ другары.

Нашите мѣдникири (бакжрджіи) безъ равномѣріето, не можатъ да си вжршатъ работата, на примѣръ: кога чукать 7 или 8 души нарѣдъ топлятъ мѣдъ съ чуковете; отъ нихъ нѣкой ако незнае усулатъ, та малко нещо по напредъ отъ мѣрата ако си свали чукать, ще удари чукать на другаря си и ще направи помежду имъ велика повреда: напротивъ малко нещо ако си забави чукать отъ мѣрата по напредъ, ще му го ударятъ и ще слѣдува вреда.

Подобно струватъ и царските воины въ ходеніето кога сж нарѣдъ: отъ нихъ нѣкой ако не знае мѣрата на крачаніето, той ще настжи другаря си малко нещо отъ мѣрата ако приступи по напредъ, или малко ако си забави ногата, ще му я наступятъ. Подобно страдають и играчите со свирцыте, които не знаятъ равномѣріето.

Теоритикото пише, който ще ся учи музыкія, да не е по доло отъ 13 години, нито отъ 30 по горѣ: ако е отъ 13 по надоло за да ся не повреди, ако ли отъ 30 по горѣ, не може стана совершенъ.

Нѣкои си велможи кога изядатъ на нѣкого пары, или отъ общества: таковии друго не ся ползуватъ. Освѣнь гдѣто явятъ на челоуѣцыте, че не сж доволни да ся хранятъ, чи за това ся грабнали изъ руцѣте хлѣбать отъ мюхлюзѣте. Правите торговцы личатъ отъ дѣяніята си: а лестцыте (доландаржіите) отъ клятвыте си: защо тии кога искать да излжстятъ нѣкого, безъ нужда съ клѣтва почивать разговорите си, и съ Божественны речи ги окончавать.

Най злонравны челоуѣцы на свѣтѣ сж полоучените, въ които мучно може да намѣри челоуѣкъ нѣкой добринка. Но освень онѣя, които сж злѣ воспитаны, простѣте челоуѣцы спорѣдъ исправленіето на вѣрата, по ся правы и по любочестны. А най правы и похвалны сж онѣя, които са сж сподобили, съ довольно ученіе, и чрезъ філософіата като разумѣли суетата свѣтовна, чувствовать чи на словесны челоуѣцы много е срамотно и грозно да употрѣблявать нравыте на безсловесныте дивы звѣрове. Такива челоуѣцы толкова почитать и сохраняватъ характератъ на челоуѣчеството, щото отъ многото нихно любочестіе не можемъ намѣри въ нихъ никаква най малка грѣшка.

Учените и не ученѣте, които не сж вкусили отъ коя да е музыка, трѣбува да знаятъ, чи на кое дае мѣсто най сладка и похвална е оная мусікія, която прилича на народныте пѣсны на мѣстото.

Здравствуйте!

2-й Мартъ 1857.

Х. Ангелъ Іоанновъ
Отъ Селвѣво.